

„Duchowość Nazaretu – kontemplacja Boga ukrytego w codzienności”

Odkrywanie Boga w codziennym życiu stanowi ważny element naszego życia małżeńskiego i rodzinnego. Każdego dnia staramy się dostrzegać Jezusa Chrystusa w naszym małżeńskim powołaniu, w naszym rodzicielstwie, ale także w naszych planach i nadziejach. W trudnych sytuacjach zawsze próbujemy odpowiadać sobie na pytanie – jak postąpiłby Jezus? Duchowość Nazaretu jest dla nas przede wszystkim szkołą życia i modlitwy, szkołą życia chrześcijańskiego. Życie Świętej Rodziny nie było dalekie od problemów i licznych zmagani. A mimo wszystko było piękne w swej prostocie, miłości i szlachetności.

Duchowość Nazaretu jest realizowana w naszej rodzinie przez codzienną modlitwę, wzajemną służbę i ofiarność, zabieganie o siebie nawzajem. Realizowana jest nie tylko w prostych, codziennych, typowo przyziemnych obowiązkach i czynnościach jak np. przygotowanie posiłków, zabawa z dziećmi, rozmowa małżeńska czy spacer nad pobliski zalew. Duchowość Nazaretu to nade wszystko rozmyślanie o tym, co nieskończone, wieczne. Nasze życie małżeńsko-rodzinne pragniemy zawsze podporządkowywać Słowu Bożemu. Nazaret uczy nas, jak żyć w zgodzie z Ewangelią Chrystusa. Wielokrotnie rozmawiamy z dziećmi o tym wszystkim, co dotyczy naszego Zbawienia. Rodzinna Eucharystia, codzienna modlitwa,

błogosławienie siebie nawzajem rano i wieczorem oraz lektura Pisma Świętego to tylko niektóre z elementów naszej duchowości rodzinnej. Święta Rodzina z Nazaretu jest dla nas najlepszym wzorem na to, jak żyć we współczesnym, zabieganym i głośnym świecie, jak pracować i wspierać się wzajemnie. Cisza i piękno nazaretańskiego Domu napawa optymizmem, że życie zgodne z wolą Bożą jest możliwe także i dzisiaj. Zostaliśmy w końcu do tego wezwani i powołani, aby kroczyć drogą życia małżeńskiego i rodzinnego do świętości, aby w naszej codziennej relacji małżeńskiej i rodzinnej, ale także przez tę relację spotykać Chrystusa.

Życie duchowe naszej rodziny stanowi niejako „kontemplację Boga ukrytego w codzienności”. W codziennym zgiełku staramy się znaleźć skupienie, chwilę ciszy by przemyśleć wiele spraw i porozmawiać z Bogiem w modlitwie osobistej i rodzinnej. Przyglądamy się wielokrotnie naszemu życiu i rozmawiamy o tym, co możemy jeszcze poprawić, aby jeszcze bardziej przybliżyć się do Boga. Bóg przecież jest w każdym z nas, we współmałżonku i dzieciach. Daleko szukać nie trzeba...

Kamila i Radosław Rzepka

Krajowy Ośrodek Duszpasterstwa Rodzin